

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3431/2025
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић, Мирјане Андријашевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ахмет Хоџић, адвокат из ..., против туженог ПТК „Панонија“ а.д. из Бачке Тополе, чији је пуномоћник Светлана Радовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1142/25 од 10.09.2025. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1142/25 од 10.09.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1142/25 од 10.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П1 157/24 од 02.07.2025. године, делимично је усвојен тужбени захтев и измењено решење туженог број ...-... од 11.04.2024. године о годишњем одмору тужиоца у делу критеријума, тако што се утврђује да тужиоцу припадају два радна дана као инвалиду рада, док је у преосталом делу тужбени захтев којим се тражи поништај наведеног решења туженог којим је тужиоцу одређен годишњи одмор за 2024. годину у трајању од 25 радних дана и да се утврди да то решење не производи правно дејство, тужбени захтев одбијен као неоснован и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1142/25 од 10.09.2025. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу којим је промењено решење туженог број ...-... од 11.04.2024. године о годишњем одмору тужиоца у делу критеријума тако што је утврђено да тужиоцу припадају два радна дана као инвалиду рада. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу и у делу којим је одређено да тужилац сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом је одлучено о делу тужбеног захтева који се односи на поништај решења туженог којим је тужиоцу одређен годишњи одмор за 2024. годину у трајању од 25 радних дана, о ком захтеву је одлучено правилном применом одредаба чланова 68. и 69. Закона о раду, који су цитирани у нижестепеним пресудама и Колективног уговора туженог из фебруара 2007. године, којим је прописано да сви запослени могу да остваре највише 25 радних дана по основу годишњег одмора. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне одлуке судова којима је у истоветној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, с обзиром да решење Врховног касационог суда у предмету Рев 4280/2023, које је уз ревизију достављено није донето у сличној чињенично правној ситуацији, односно није донето у радном спору, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа из чега произлази да се у осталим радним споровима дозвољеност ревизије цени према вредности предмета спора, односно да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 17.04.2024. године и у њој је као вредност предмета спора означен износ од 1.000,00 динара.

Како се у овом случају не ради о спору о заснивању, престанку или постојању радног односа, те како је вредност предмета спора испод цензуса прописаног за изјављивање ревизије то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић